

Vonnisnummer / Griffienummer 202413155
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 15 oktober 2024
Naam van de beklaagde(n)
Systeemnummer parket 21C045954 Rolnummer Notitienummer parket GE66.97.603/2021

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Gent
Kamer G30DI

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

BEKLAAGDE(N) :

, RRN
geboren
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

beklaagde, vertegenwoordigd door meester , advocaat te

TENLASTELEGGING(EN)

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek:

door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt;

door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt;

of, door het plegen van de feiten rechtstreeks te hebben uitgelokt door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken dan wel door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld.

A functioneel samenbrengen van materialen tot constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, **namelijk** een schuilhok te hebben opgericht, met oog op de opslag van materialen,

op een perceel gelegen te
, in eigendom toebehorend aan
wonende

kadastraal gekend als
, geboren
, ingevolge akte van afstand

dd. 12/08/1997, verleden voor notaris te van 5/6 VE + 1/6 VG,
het overige reeds in zijn bezit ingevolge nalatenschap var t op 28/09/1988.

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, b), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te in de periode van 25 juni 2019 tot en met 30 juni 2021

B gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, **namelijk** allerhande materiaal te hebben opgeslagen, waaronder gebruikte autobanden, plastic afvallemmers, omheinsingsdraad e.a.,

op een perceel gelegen te , kadastraal gekend als
, in eigendom toebehorend aan , geboren te
te , wonende te ; ingevolge akte van afstand
dd. 12/08/1997, verleden voor notaris te van 5/6 VE + 1/6 VG,
het overige reeds in zijn bezit ingevolge nalatenschap van op 28/09/1988.

(art. 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te in de periode van 26 maart 2021 tot en met 23 augustus 2021

PROCEDURE

De dagvaarding werd op 5 augustus 2024 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te
Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting van 17 september 2024.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

Het openbaar ministerie heeft haar vordering geformuleerd ter zitting.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. Overzicht van de feiten

1. Tussen twee woningen op de _____ ligt een terrein van beklaagde dat door hem werd gebruikt om zijn schapen op te laten grazen alsook om allerlei materiaal, materieel en afval op te stockeren. Het terrein is gelegen in woongebied. Er zijn geen vergunningen afgeleverd.

Beklaagde werd op 25 juni 2019 aangeschreven door de gemeente met de vraag om het afval te verwijderen tegen 7 juli 2019 omdat dit mogelijk ratten kon aantrekken en hij hierover in het verleden ook al werd voor aangeschreven.

Beklaagde antwoordde in een mailbericht dat het geen afval betrof en hij niet inzag hoe dit materiaal ratten zou kunnen aantrekken. Hij verbond er zich echter toe om de goederen die hij niet direct zou aanwenden van het terrein te verwijderen.

Op 14 november 2019 schreef de gemeente beklaagde opnieuw aan omdat er geen verandering merkbaar was en er nog steeds veel afval aanwezig was dat op zijn beurt aanleiding gaf tot sluikstorten en bovendien een gevaar vormde voor de dieren op zijn perceel. Per vergissing werd er door de gemeente vermeld dat de gestapelde materialen de 10 kubieke meter niet mochten overschrijden.

Op 23 november 2019 werd aan beklaagde het voornemen om een GAS-boete op te leggen kenbaar gemaakt. Beklaagde tekende bezwaar aan. Op 8 april 2021 werd beslist om geen boete op te leggen.

Sindsdien bleef de toestand op het perceel ongewijzigd. De gemeente verzocht aan _____ om ondersteuning te bieden op het vlak van handhaving.

2. Op 26 maart 2021 organiseerde de verbalisant ruimtelijke ordening een plaatsbezoek. Op het perceel bevonden zich allerlei materialen: isolatieplaten, aircotoestellen, metalen buizen met potrellen, metalen drinkwaterbakje, glasdallen, gebruikte autobanden en automatten, autostoelen, boomstronken en takken, plastic afvallemmers, omheiningsdraad, tuinslang, voorruiters van personenauto's, motorkappen, onderdelen van voertuigen, diverse zaken onder een groot zeil.

Met een aangetekend schrijven van 13 april 2021 werd beklaagde aangemaand om tegen

uiterlijk 1 juni 2021 de toestand ter plaatse te herstellen naar de oorspronkelijke toestand door het verwijderen van alle gestalde materialen en materieel van het perceel.

Er werd beklagde duidelijk meegegeven dat er enkel een vrijstelling gold voor 10 kubieke meter aan materialen indien er sprake is van 'bij de woning horende materialen' en deze niet zichtbaar zijn vanop de openbare weg (Artikel 2.1, 12° Vrijstellingsbesluit). Beide voorwaarden waren in casu niet vervuld.

Ook bleek ter plaatse dat de materialen niet dienstig waren voor aanwending aan zijn woning of restauratie van wagens.

3. Bij plaatsbezoek op 30 juni 2021 kon vastgesteld worden dat het terrein gedeeltelijk werd opgeruimd. Waren wel nog aanwezig: diverse zaken onder een wit zeil, gebruikte autobanden, een schuilhok/afdak met materieel eronder en erachter, plastic afval Emmers en een rol omheiningsdraad.

Het schuilhok/afdak werd opgericht uit metalen wanden en het dak bestaat uit isolatieplaten.

Gelet op de geleverde inspanningen werd beklagde nogmaals aangemaand om het terrein nu volledig op te ruimen tegen 1 augustus 2021. Er werd hem ook meegegeven dat het wegsteken van materiaal onder een zeil of achter een schuilhok er niet voor zorgde dat de vrijstelling plots gold. Ook werd meegegeven dat er enkel een vrijstelling is voor een schuilhok indien dit werkelijk gebruikt wordt als schuilhok voor weidedieren en wanneer dit opgetrokken is uit houten wanden.

4. Op 3 augustus 2021 kon vanaf de straatzijde worden vastgesteld dat er nog steeds materialen onder een wit zeil werden gestapeld en ook het schuilhok was nog aanwezig. Het geheel gaf een esthetisch onaangenaam uitzicht vanaf de straatzijde.

5. Op 14 september 2021 werd beklagde met bijstand van zijn advocaat verhoord. Hij verklaarde dat hij zijn terrein gebruikt om zijn schapen te laten grazen en voor het stockeren van materiaal. Hij had intussen alle materiaal verwijderd, behalve de stukken die hij nodig had voor zijn oldtimer. Hij meende dat hij met alles in orde was aangezien hij van de gemeente toestemming kreeg om 10 kubieke meter volume te stapelen.

6. Bij brief van 16 december 2022 werd een herstellvordering ingeleid bij het parket door de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur. De herstellvordering verkreeg een positief advies van de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering. Het verweer van beklagde werd op elk punt weerlegd.

Het herstel in de oorspronkelijke toestand wordt gevorderd, namelijk concreet:

- Verwijderen van alle materialen, materieel en/of afval van het terrein naar een daartoe erkende verwerker of bestemde stortplaats;
- Afbraak van het opgetrokken schuilhok in niet-toegelaten materialen;

binnen een termijn van 1 maand en onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag.

2. Bespreking van de schuldvraag

Beklagde moet zich voor de rechtbank verantwoorden wegens het oprichten van een schuilhok zonder vergunning en het gewoonlijk gebruik van een perceel voor de opslag van materialen zonder vergunning.

Gelet op de verschillende vaststellingen vanaf 25 juni 2019, de foto's in het strafdossier en nu beklaagde geen betwisting voert, staat de schuld van beklaagde aan de tenlasteleggingen A en B vast.

3. Straftoemeting

1. De rechtbank legt voor beklaagde overeenkomstig artikel 65, eerste lid Strafwetboek één straf op voor de feiten van de tenlasteleggingen A en B samen, met name de zwaarste.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden, de eventuele strafverzwarende factoren en de persoonlijkheid van beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagde ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2. Beklaagde stoorde zich duidelijk niet aan de stedenbouwkundige vergunningsplicht.

Beklaagde richtte een storende constructie op zonder vergunning en gebruikte zijn perceel in woongebied voor de opslag van allerlei materiaal, materieel en afval. Voor de omwonenden tastte de aanwezigheid van de opslagplaats het rustige woongenot aan in visueel opzicht en werd er een onaangenaam woonklimaat gecreëerd.

Beklaagde plaatste daarmee zijn eigenbelang en profijt boven het belang van een goede ruimtelijke ordening en het belang van de omwonenden.

3. Beklaagde is jaar oud en heeft nog een blanco strafverleden. Aan de hand van foto's werd aangetoond dat de constructie intussen werd afgebroken en op het terrein geen materialen, materieel of afval meer aanwezig zijn.

Gelet op de ernst van de feiten, de lange duur tot er een herstel werd bekomen en de grote maatschappelijke kost ten gevolge van de inzet van vele overheidsdiensten die beklaagde met zijn weigerachtig gedrag veroorzaakte, is een geldboete van 500 euro passend en noodzakelijk.

Nu beklaagde inmiddels alles hersteld heeft, legt de rechtbank een groot deel van de geldboete op met de gunst van het uitstel. Beklaagde komt hier gelet op zijn blanco strafverleden nog voor in aanmerking. Hij moet beseffen dat dit uitstel nog kan worden herroepen indien hij nieuwe misdrijven pleegt.

4. Beklaagde moet een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

Beklaagde moet een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1

van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 24 euro.

Beklaagde moet ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 58,90 euro.

HERSTEL

De rechtbank stelt vast dat beklaagde onmiskenbaar aantoonst dat alles ter plaatse is hersteld in de oorspronkelijke toestand zodat de herstellvordering zonder voorwerp is.

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Omdat de door beklaagde gepleegde misdrijven mogelijk schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T.Sv.).

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;

art. 1, 2, 3, 7, 38, 40, 41, 65, 66, 100 Strafwetboek;

art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;

art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;

art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;

art. 1 (§1, 2° en §2), 8, 14 van de Wet van 29 juni 1964;

alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van

Op strafgebied

Ten aanzien van

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A en B bewezen.

Veroordeelt voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A en B:

tot een **geldboete** van **4.000,00 EUR**, zijnde **500,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** wat betreft de **geldboete** voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **3.200,00 EUR**, zijnde **400,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 377,60 EUR.

Herstel

Stelt vast dat de herstellvordering **zonder voorwerp** is.

Op burgerlijk gebied

Houdt de beslissing over de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 15 oktober 2024 door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI:

- , rechter

in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting,

met bijstand van griffier .